PÄIVÄSTÄ TOISEEN

Käsi meni jo ensimmäisellä heitolla. **SEIPÄÄNHEITON MM-KISAN VOITTAJA SAMI HALT**

03.07.06

Aurinko nousee

Helsingissä kello 4.10
ja laskee kello 22.40
Oulussa kello 2.52
ja laskee kello 23.51

Päivän sana

8.7.2013
Jos oikea silmäsi viettelee sinua, repäise se irti ja heitä pois. Onhan sinulle parempi, että menetät vain yhden osan ruumiistasi, kuin että koko ruumiisi joutuu helvettiin.
Matt. 5: 29
9.7.2013
Älkää varastako, älkää valehdelko älkääkä pettäkö toisianne. Älkää vannoko väärin minun nimeeni, sillä jos niin teette, häpäisette Jumalanne nimen. Minä olen Herra.
3. Moos. 19: 11–12

Nimipäiviä

Tänään maanantaina:
Turo, Turkka
Huomenna tiistaina:
Jasmin, Ilta, Jade

Mietelause

Ei viljaa vaivatta saada, kalaa jalan kastamatta.
Suomalainen sananparsi

MERKKIPÄIVIÄ

75-VUOTIAS
Professori
Liisa Syrjälä-Qvist,
8.7. Helsinki.

KIRJAT

KIRJAN KUVITUSTA

”Orava on utelias eläin ja haluaa tutkia lähes jokaisen vastaantulevan kolon.” Hännän varjossa -kirjan hienot kuvat on ottanut Hannu Ahonen.

Hellyttävän tupsukorvan elämää

Hännän varjossa ohjaa lukijan kurkistamaan oravan elämään vuodenkierron verran, kuten uutuuskirjan takakansi kertoo.

Oravaan tutustutaan tarinanomaisen kerronnan kautta. Kirjan toisella puoliskolla kerrotaan faktatietoa oravasta ja sen vihollisista.

Myös tarinaosaan on hyvin ujutettu tietoja oravasta. Kirjassa on parin sivun pituisia tarinapätkiä, joiden välissä on suloisia lähikuvia heiluhännästä. Kerronnan ansiosta lukija kokee seuraavansa oravan puuhia lähietäisyydeltä.

Kirja soveltuu itsenäisesti lukevalle lapselle tai aikuisen kanssa katseltavaksi esimerkiksi iltasatuna. Pienempi lapsi pitää varmasti kirjan lukuisten kuvien katselusta, ja vanhempi löytää helposti täsmätietoa oravasta.

Kirjan lopussa on tyhjiä sivuja, joille voi saduttaa lapsen kuvista keksimää oravatarinaa.

Oravan syyspuuhat vastaavat hyvinkin kiireisen maatalon emännän syyssäilöntää, kuten seuraavasta katkelmasta ilmenee:

”Syksy on oravalle kiireistä aikaa. On kunnostettava pesää ja säilöttävä ruokaa talven varalle. Onneksi oli hyvä sienivuosi. Metsä oli täynnä tatteja ja mesisieniä. Orava nappasi pienen herkkutatin maasta ja nakersi sen vatsansa täytteeksi. Sen mielestä paras tapa säilöä sieniä oli varastoida ne vatsaan, nahan alle. Paksu rasvakerros suojaisi hyvin talven pakkasia vastaan. Toisen herkkutatin orava päätti säilöä kuusen oksalle, pesän lähettyville. Se nappasi sienen maasta ja kipitti sieni hampaissaan kuusen latvaan.”

Suosittelen kirjaa niin isoille kuin pienillekin oravasta kiinnostuneille. Kirjan sanoin: hyviä käpyvuosia!

AINO RINTA-KOSKI, 15
Sari Kanala, Daga Ulv, Hannu Ahonen: Hännän varjossa. 131 sivua. Maahenki.

Opas sienten tunnistukseen

Keväällä ilmestynyt Sienivuosi-kirja esittelee noin sata yleisintä Suomessa esiintyvää sientä. Readme.fi-kustantamon julkaisemassa kirjassa ovat mukana herkullisimmat ruokasienet, vaarallisimmat myrkkysienet sekä joukko muita yleisiä sienilajeja.

Kokonsa ja sidontatapansa puolesta kirja sopii hyvin taskukirjaksi maastoon. Jokaiselle sienilajille on varattu kokonainen aukeama. Kuvat ovat laadukkaita ja sienen suomenkielinen nimi on selkeästi esillä.

Syötävyys on eroteltu selkeästi värein. Sienten kasvuaika on esitetty sivulla ja lisäksi lajit on järjestetty kirjaan niiden kasvuajankohdan mukaan. Kaiken kaikkiaan ulkoasu on selkeä ja miellyttävä lukea.

Varsinaiset kuvailut kasvupaikasta ja levinneisyydestä ovat lyhyet, mutta toisaalta taskukirjaan riittävät. Aukeamalla kerrotaan myös lajit, joihin sienen saattaa sekoittaa. Tosin vain yleisimmistä löytyy kirjasta tarkempi kuvailu.

Mukava yllätys on, että kirjan mukana tulee myös mobiiliversio kirjasta. Nettiversioon tarvittavan numerokoodin löytäminen tosin aiheutti hämmennystä, ja ohjeet sen käyttämiselle olisivat olleet tarpeen.

Älypuhelimen kanssa metsässä liikkuvan kannalta puhelimeen ladattava erillinen sovellus olisi ollut kätevämpi, sillä mobiiliversio vaatii toimiakseen jatkuvan nettiyhteyden.

Muutenkaan nettiversion selailu ei tuo kirjalle merkittävää lisäarvoa. Alkusivun pitkässä luettelossa näkyvät lajinimet, jotka on järjestetty kuten kirjassa, esiintymisajankohdan mukaan. Aakkosellisesta hakemistosta sienilajin etsiminen nimen perusteella olisi helpompaa. Kuva nimen vieressä taas auttaisi, jos laji on vieras.

Sienikirjan mobiiliversio on kiva lisä kirjalle. Sienikorini pohjalle heitän kuitenkin edelleen kirjan.

AURA PILKAMA
Jarkko Korhonen: Sienivuosi – Opas sienten tunnistukseen. 200 s. Readme.fi.

» Nettiversion selailu ei tuo kirjalle merkittävää lisäarvoa.

Vastatuuli nipisti metrejä MM-heinäseipään lennosta

Sivuvastainen tuuli lyhensi heinäseipään heiton MM-kisojen kisakaaria lauantaina Kannonkoskella. Kolmannen kerran järjestetyssä koitoksessa ei tänä vuonna nähty uusia maailmanennätyksiä.

SAMI KARPPINEN

Espoolainen Mika Tall keskittyi tiukasti omaan heittoonsa. 24,66 metrin kaari toi kakkossijan.

KANNONKOSKI (MT)
Karstulalainen **Sami Halt** riuhtaisi viimeisellä eli neljännellä heittokierroksella voittotulokseksi 28,03 metriä. Seipään lentoa seurasi vaisuhko karjaisu.

”Käsi meni jo ensimmäisellä heitolla”, mestari kommentoi kilpailun jälkeen. Viimeinen heitto onnistui parhaiten hyvän vauhdin ansiosta.

Halt heitti heinäseivästä työnantajan hanska kädessä. Vuoden 2011 ensimmäisissä kisoissa meni tikkuja kämmeneen ja sijoitus oli kolmas. Viime vuonna Halt ei osallistunut kilpailuun.

Keihästä Halt on heittänyt joskus omaksi ilokseen noin 50 metriä.

Haltin takana oli tasaista. Espoolainen **Mika Tall** sai seipään 24,66 metrin päähän. Hänelle vain 40 senttiä hävisi **Jarkko Lahti** Tampereelta.

Karstulalainen **Timo Oikari** latasi viimeiseen heittoon niin paljon voimaa, että seiväs katkesi kahtia vetovaiheessa. Oikari oli neljäs.

Leppäkeihäässä tuttu mestaritar

Naiset heittivät leppäkeihästä. Senkin välineen lentorataa sivuvastainen tuuli lyhensi aiemmista vuosista.

Mestaritar oli sama kuin kahtena edellisenä vuonna, Kannonkosken **Kaisu Vesterinen**. Hän mittautti vain ensimmäisen kierroksen heiton 22,70 metriä.

Vesterisen maailmanennätys 29,82 metriä on viime vuoden kisoista.

Yli 20 metriin leppäkeihään lennätti myös toiseksi tullut Pihtiputaan **Marke Siekkinen**. Hänen tuloksensa oli 20,15.

Lapset heittivät heinäseipään tappia. Siinä lajissa tuuli takaa, mutta poikien sarjan voittajan Pihtiputaan **Jesse Parkkisen** tulos 40,65 metriä on silti hirmuinen.

Tyttöjen sarjan pisimmän 15,50 metrisen kaaren nakkasi kannonkoskelainen **Taru Kukonlehto**.

Traktoreita ja heinäpiikoja

Kisa-areenalle nostalgiaa toivat vanhat kopittomat traktorit. Niitä seurasi perinneasuihin pukeutunut heinäpiikojen joukko.

Kentän laidalla puksutti **Eero Ruuskan** entisöimä maamoottori, 1940-luvun Porilainen.

Osa seipäistä katkesi tänäkin vuonna maahan tullessaan. Seipäitä kuitenkin riittää, järjestäjät vakuuttivat. Heinäseipään heiton maailmanmestaruudesta kilpaillaan Kannonkoskella jälleen ensi heinäkuussa.

Kilpailuidean isän **Marko Kauppisen** seiväsvarasto alkaa huveta, mutta sekä **Tuomo Ruotsalaisella** että **Jouko Ruuskalla** on ”ainakin tuhat seivästä jemmassa”.

Ruuskan päivä oli pitkä. Hän tuli urheilukentälle jo aamukymmeneltä järjestelemään ensin lasten nappulaolympialaisia. Illaksi hän meni vielä leijonien tervahaudalle tervaksiin tulta sytyttämään.

REIJO VESTERINEN

Vesa Kauppinen toi kilpailuvälineet suorituspaikalle vuosimallin 1955 Massey Fergusonilla.

Heinäpiikojen eturivissä marssivat Eeva Kinnunen (vas.), Tiina Konttinen ja Riitta Haapajoki.

Korundi esittelee Lapin ja Islannin nykykansantaidetta

ROVANIEMI (MT)
Rovaniemellä Kulttuuritalo Korundissa Arktinen ite -näyttely luo katsauksen Lapin ja Islannin ite-taiteeseen.

Näyttely esittelee värikästä kuvataidetta muun muassa maalauksien, kirjonnan, toteemipaalujen ja tuohilintujen muodossa. Teokset ovat kekseliäitä ja omaperäisiä.

Nykykansantaiteen lisäksi näyttelyssä nähdään 1900-luvun alussa syntyneiden itseoppineiden taiteilijoiden **Andreas Alarieston**, **Valto Pernun** ja **Toivo Pekkalan** taidetta. Heidät voidaan lukea oman aikansa ite-taiteilijoiksi.

Islantilainen nykykansantaide on Akureyrissa sijaitsevan Safnasafnið-museon kokoelmista.

Näyttelyn suomalaistaiteilijoiden teoksissa luontoaiheet tulevat selvemmin esiin, kun taas islantilaistaide keskittyy enemmän ihmisiin ja jokapäiväiseen elämään.

Ite-taiteessa korostuu omaperäinen luovuus

Ite-taide on nykykansantaidetta, ja lyhennesana ite viittaa sanayhdistelmään ”itse tehty elämä”.

Perinteisesti kansantaiteessa on tavoiteltu taidokasta käsityötä. Ite-taiteessa korostuu enemmänkin omaperäinen luovuus.

Tyypillisiä aiheita ovat esimerkiksi ihmiset, eläimet, tarinat ja eksotiikka. Usein teokset sisältävät kantaaottavia viestejä. Myös huumoria tuodaan esille ite-taiteessa.

Arktinen ite -näyttely on osa Ite Lapissa -hanketta, joka kestää tämän vuoden loppuun. Hanketta toteuttaa Maaseudun Sivistysliitto ja mukana ovat kaikki Lapin kunnat.

Ite Lapissa -hanketta rahoittaa Lapin elykeskus, ja islantilaisen nykykansantaiteen vierailunäyttelyä tukee Pohjoismainen Kulttuurirahasto.

Arktinen ite -näyttely on avoinna Kulttuuritalo Korundissa 29. syyskuuta saakka.

EMILIA PALOJÄRVI

ARTO LIITI

Arktinen ite -näyttely Kulttuuritalo Korundissa esittelee värikästä ja omaperäistä Lapin ite-taidetta.

Itseoppineiden nykykansantaiteilijoiden teosten aiheet kumpuavat usein luonnosta.

» Islantilaistaide keskittyy ihmisiin ja jokapäiväiseen elämään.